

Korčok Péter: Mikor Mona mesél

Hajdu Szabolcs filmjében Mona Paparunak (Török-Illyés Orsolya), hogy visszakapja kislányát a gyámhatóságtól, el kell mesélnie, mi történt vele, míg külföldön volt. A nem annyira izgalmas, mint amennyire kalandos történet az esőmosta koncerttől Pascal liverpooli bordélyáig egy kis valószínűséggel túlival megbolondítva valahogy így szól:

Mona a tengerparton találkozik Viorellel (Andi Vasluianu), a rendőrség által körözött piti, de szimpi bűnözővel, s tiszavirágnyi együttlétük gyümölcse, Viorica öröklí a férfi különleges képességét: képes lesz álmái kivetítésére. Mikor évekkel később Monát apja (Razvan Vasilescu) Németországba csalja, hogy kurvának eladja, Viorica anyja jósnő nagynénijénél, Rodicánál (Oana Pellea) marad megőrzésre. Az innen párhuzamosan futó két történetszálon nyomon követhetjük Mona nyugat-európai hányattatásait, míg keleten a nehéz helyzetbe jutó Rodica számára a pici Viorica apjától örökölt képessége csillantja fel a reményt.

A jól megírt, de még jobban eljátszott mellékkarakterek izgalmasak, s egyáltalán nem fekete-fehérek: A Monát túszul ejtő, pisztolyával hadonászó, buziverő Viorel jófej. Ha későn is, de Mona öregesen sármos, szemét patkány apjában felébred a lelkiismeret. A titokzatos és megkapó Pascal (Shamgar Amram) gonoszsága bohócmutatványával és életfilozófiájával higitott, s bár nem nagy fegyvertény, mikor saját szájából hangzik el, de Mona valóban járhatott volna sokkalta de sokkalta rosszabbul.

A bordélyház ízlésesen perverz, a durva jeleneteket a rendező vagy gondosan elrejtí a néző elől, vagy megszakítja, mielőtt nagyon bedurvulna, de a latexruha, porszívó, csövek és láncok beindítják annyira a néző képzelőerejét, hogy kirázza a hideg. Mesehősök és irodalmi alakok pár négyzetméteren, Pinokkió, Lolita és Desdemona, jól vigyázz mit teszel Mona, utóbbi valóban kegyetlen tortúra. Fogság és kiszolgáltatottság, a nők áruként való kezelése az underground piacon – hogy legyen egy kis társadalomkritika (is).

Apró finomságok bukkannak fel végig a filmben: a polgármester testőre egy kisgyermektől veszi el az esernyőt, hogy főnöke ne ázzon meg, üres flakonokból összetákolt úszógumi, a tengerparton befigyel a férfitanga, ülve, telefonálás közben pingpongozik az öreg, négytagú család három lappal a vonaton – a filmnek olyan elemei, melyek nem viszik előbbre a sztorit, mégis hozzáadnak a hangulathoz, és megmosolyogtatnak; oldják a cseppet sem könnyed történetet.

Üresjáratok nélküli (bár korántsem görcsök nélkül szótt) történet, látványos vizuális világ, mágikus realizmussal fűszerezve – Bibliothèque Pascal, Hajdu Szabolcs filmje.

